

2. januar 2020

Pressemeddelelse fra foreningen RIFT (Retssikkerhed i Familiers Trivsel) (www.rift.center)

i anledning af Statsminister Mette Frederiksens nytårstale om flere tvangsanbringelser og tvangsadoptioner af udsatte børn.

Statsministerens budskab er en formidling af den eksisterende lovgivning og repræsenterer en forenkling, der skader området.

Med RIFT's store kendskab til *forældres* erfaringer, giver vi her stemme til forældrene, som af Mette Frederiksen nærmest beskrives som "hovedfjenden", som oftest ikke høres. (Og som ikke har været inviteret til Marienborg)

Som forening, der har fokus på familiers retssikkerhed og som besidder et stort og dybdegående erfaringsmateriale baseret på en meget stor gruppe forældre til anbragte børns sager, i en omfattende periode, undrer vi os over statsministerens budskab.

Vi undrer os over, at statsministeren fremfører det som nyt, at "være på børnenes side". Det har lovgivningen og politikken bygget på i mange år. I hvert fald siden "Barnets Reform" og medfølgende lovgivning, 2011.

Vi slutter os således til de mange røster, der allerede er fremme efter statsministerens tale om, at det er vigtigt med analyse og konkretisering af, hvad der skal til for at forbedre på området, fremfor f.eks. den forhastede konklusion, at flere børn skal anbringes og flere tvangsadopteret.

Ligesom vi tilslutter os røsterne om, at man i stedet skal kigge på anbringelsernes kvalitet og på retssikkerheden på området.

Med vores store kendskab til forældrenes erfaringer kan vi supplere ovenstående budskaber fra bl.a. De Anbragte Vilkår og Tænketanken Justitia med **den meget store undren, vi har over statsministerens udtalelser om, at der "tages for mange hensyn til de voksne" eller at "i dag får nogle forældre for mange chancer"**.

Måske findes det, at nogle forældre får for mange chancer, men loven og udførelsen af den har i mange år haft fokus på barnets tarv. Så vi oplever, at skønt der i lovgivningen efter Barnets reform også er fokus på indsats i forhold til familie og forældre, så sættes der ikke tilstrækkeligt og i tide ind med den rigtige støtte og hjælp.

Vi kender til *mange* eksempler på, at forældre selv har bedt om hjælp, men ikke har fået det. Så går tiden og der kommer underretninger, hvorefter der evt. sættes ind med f.eks. en "standardløsning" i form af et par timers støtte i hjemmet om ugen. Hvilket er for lidt og måske den forkerte hjælp, hvorefter problemerne eskaleres. Så anbringes der. Og der står i sagsakterne om forældrene, at "alle støttemuligheder er opbrugt".

Når først der er anbragt hjemgives der yderst sjældent igen, i de mange sager, vi kender til.

Uafhængig af, om det er en frivillig anbringelse eller en tvangsmæssig. Mon ikke statsministeren kender lovgivningen, der ikke giver forældrene mulighed til uden videre at kræve børnene hjem igen?

Hvis kommunen ikke er enig i hjemgivelse, så skal sagen for Børne-ungeudvalget, som i de allerfleste tilfælde følger kommunens indstilling. Herefter er der som oftest flere år til genbehandling af sagen. Hvor der lige så sjældent hjemgives.

Så når Statsministeren taler om de mange opbrud, skyldes det som oftest, at systemet ikke fagligt og dygtigt nok har fundet det rigtige anbringelsessted fra start eller andre problemer, som vi er helt enige i, at der bør gøres noget ved.

Statsministeren taler også om børn, der føler sig tvunget til at skulle se deres forældre, der har gjort dem ondt. Det findes nok også, men lovgivningen giver rige muligheder for at indskrænke eller afbryde samvær, og det er vores erfaring, at de bruges flittigt.¹ I næsten alle de sager, vi kender, sættes samvær ned og ned. Dette skønt forskning viser, at sammenhæng i anbragte børns liv skaber de bedste resultatet.

Det virker på os, som om Mette Frederiksen baserer sine udsagn på forældet lovgivning.

Ligesom Mette Frederiksen får det til at se ud, som om alle anbringelser skyldes forældre, der er misbrugere, har udøvet vold eller har misbrugt deres børn. Vi kender ikke statistik om anbringelsesbaggrund, men i vores sagsmateriale udgør disse sager ikke mange procent.

Der foreligger mange rapporter mm fra de seneste mange år, der viser, at det ikke står godt til på feltet, hvad angår retssikkerhed og sagsbehandling². Dette til skade for både børn og forældre.

Vi undrer os over, at statsministeren ikke først og fremmest fokuserer på, at lovgivningen i Barnets Reform ikke følges. Hun nævner end ikke de kendte problemer, der er på området.

Slutteligt glæder vi os over, at andre kræfter i Folketinget har fremsat forslag om, at regeringen pålægges at nedsætte et ekspertudvalg, der skal kulegrave området og, at f.eks. tænketanken Justitia har udarbejdet rapport om retssikkerhedsmæssige problemer / fremsat forslag om et ændret retsligt system på feltet for at bedre retssikkerheden for børn og voksne.

Vi appellerer til statsministeren om at lytte til alle, der har sat sig ind i feltet – og til at lytte til og styrke forskningen. Samt højne fagligheden på området, som også flere røster har påpeget efter statsministerens tale.

Det er et komplekst felt, der kræver komplekse fagligt kompetente løsninger. I RIFT har vi ved deltagelse i netværk, ved at arrangere konferencer og udarbejde case-samlinger mm (se www.rift.center) arbejdet ihærdigt på at påvise problemer og kompleksiteter.

Vi oplever os med Statsministerens ensidige forenkede løsningsforslag ”bombet tilbage til start”.

---

¹ Dette understøttes af statistik som bl.a. fremgår af Professor Inge Bryderups m.fl.'s forskning om familiepleje, hvoraf det fremgår om et materiale på ca. 4700 børn, at

13,6 %/ 6,7 % ser hhv mor / far en gang om ugen.

33,2 %/19% ser hhv mor/ far to gange om ugen.

21,8 %/ 17,7 % ser hhv mor/ far en gang om måneden.

13,5 %/ 13,8% ser hhv mor/far mindre end en gang om måneden. (Familiepleje .- Forlaget Klim , 2017 s. 396)

² Vi kan henvise til flere af Ankestyrelsens praksisundersøgelser, Rigsrevisionen og Statsrevisorernes rapporter i 2016 , Borgerombudsmanden i Københavns rapport mange mediasager , senest om Frederiksberg, men som efter vores erfaringer kunnet have været opdaget i mange andre kommuner.